

Písnička pro pana Gorbačova

Jan Nedvěd

C **C/H**
Rec: Otvírám noviny azbukou ozdobené
Ami **Ami/G**
a čtu si myšlenky kohosi, kdo sáhl do mého svědomí
Dmi **Dmi/C**
a vynesl na světlo názory nevyřčené,
G
nevyřčené díky mé osobní slabosti a strachu,
C **C/H**
myšlenky plné humanity, přátelství, svobody,
Ami **Ami/G**
ale i socialismu, v jehož jménu kdosi zabíjel nevinné lidi
,
Dmi **Dmi/C**
ptáte se, kdy - ve dvacátém století,
G
ve dvacátém století.

C **Ami** **G**
R: Kdo ví, kdo ví, co bude dál,
Emi **F** **G**
chcem žít, chcem žít tak, jak se má,
Ami **G**
nebo tak, jak se dá, ale takhle už ne.

Rec: Tak na zdraví, lásku už máte,
a myslíte na to, že každéj váš krok sleduje celej svět,
a kdybyste někdy projížděl Prahou,
tak se u mě klidně stavte,
otevřu ruský rybičky, pražskou šunku,
americkou vodku Gorby mám doma, a budeme si povídat,
mám toho totiž spoustu na srdci,
a nejen já, a nejen já.

C **Ami** **G**
R: + kdo ví, kdo ví, co bude dál ...